agga pärraſt olli teine luggu, ja leidis iggapääw temmaſt ſüüd, et piddi temma peäle nurriſema, agga wimaks ei aitnud, muud kui piddi poiſile ütlema, et ta ei woi ſeddaſuguſt Jummalakartmatta loma mitte ommas maias piddada. Waatke, ütles temma korra poiſi wõõra-iſſa wasto, kül pallun ja rägin temmale iggapääw Kristuſeſt, ja taewaſt ja põrguſt, et kiwwi peaks ruſſuks minnema; agga ep olle poiſil kõrwo kuulda ei Kristuſeſt, egga holi temma taewaſt egga põrguſt. Eks ſe polle hirmus luggu? — Hirmus kül, Jummal parrago, kostis Kristo, — ſe olli wõõra-iſſa nimmi. — Agga kas ollete poiſt pärraſt monnikord ka Kristuſega räkinud?

Ei olle ma ſedda kül mitte teinud, armas Kristo, ütles Tehwen. Jägo pois ſiis kül weel monneks aiaks mo jure, ja tahhan ſeſt ſadik ſaggedaste ja ſüddameſt temmaſt Kristuſega räkida, kellele kirjas nimmi pannakſe: Jmmelik, nouandja, wäggew Jummal, rahho würſt:" Jeſ. 9, 5. Küllab Temma ſaab aitma. Ja ei rägind Tehwen ſeſt päwaſt ſadik mitte agga Kristuſſeſt, waid paljo ennam weel Kristuſſega ommas kambrikeſſes, ja Kristus teggi poiſi teiſeks, andis temmale ſannakulelikko, wagga ſüddame ja ue ja kindla Waimo.

Ehk ſinna, armas luggeja, olled wahheſt ſeſſammas hädda kimpus, kui Tehwen. Tulgo Kristo ſuur küſſiminne — tõeste ſe on ſuur — ſiis kül ſo mele, ja ärra heida omma lotuſt ärra, kumni ſa teinud, mis Tehwen teggi. Küllab ſiis ſaad toime ſama, ja ni tõeste, kui Piibliſt loed: „Iggaüks, kes pallub, ſe ſaab, ja kes otſib, ſe leiab, ja kes kopputab, ſellele tehhakſe lahti." Matt. 9, 8. Luk. 11, 10.
